ഭിന്നശേഷി : കടുവ സിനിമയുടെ അരികുകാഴ്ചകളും ക്രൈസ്തവദൈവശാസ്ത്രസ്വാധീനവും

ലിജു ടി. വർഗീസ്
അസിസ്റ്റന്റ് പ്രഫസർ (മലയാളം)
സെന്റ് സ്റ്റീഫൻസ് കോളജ്
പത്തനാപുരം 689695
E-mail: lijumallassery@gmail.com

സംഗ്രഹം

ഓരോ കാലഘട്ടത്തിലെയും സമൂഹത്തിന്റെ മൂല്യവ്യവസ്ഥകളും വിശ്വാസപ്രമാണങ്ങളും ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളും പ്രത്യയശാസ്ത്ര പ്രയോഗങ്ങളുമെല്ലാം മുഖ്യധാരാ സിനിമകളുടെ ഉള്ളടക്കത്തെ നിർണ്ണയിക്കുന്നുണ്ട്. ഭിന്നശേഷിയെക്കുറിച്ചുള്ള വർത്തമാന കാല സമൂഹത്തിന്റെ കാഴ്ചയുടേയും കാഴ്ചപ്പാടുകളുടേയും ഉറവിടങ്ങൾ ചെന്നുചേരുന്നത് പൊതുബോധത്തിന്റെ ചില ഉള്ളറകളിലേക്കാണ്. "നമ്മൾ ചെയ്തു കൂട്ടുന്ന പാപങ്ങൾ നമ്മുടെ തലമുറകളായിരിക്കും അനുഭവിക്കുക" എന്ന കടുവ സിനിമയിലെ ഭിന്നശേഷി വിവാദത്തിന് തിരികൊളുത്തിയ സംഭാഷണത്തിനും ക്രൈസ്തവദൈവശാസ്ത്ര ഇടപെടലുകൾക്കും തമ്മിലുള്ള ബന്ധമാണ് ഈ ലേഖനത്തിലൂടെ പഠനവിധേയമാക്കുന്നത്. പൊതുസമൂഹത്തിൽ ഇത്തരം കാഴ്ചപ്പാടുകൾ രൂപപ്പെട്ടു വരാനുള്ള അടിസ്ഥാനകാരണം എന്താണ്? മത, സംസ്കാര സ്വാധീനങ്ങൾക്ക് വഴങ്ങിയുള്ള ഭിന്നശേഷി അടയാളപ്പെടുത്തലുകൾ പൊതുബോധ നിർമ്മിതിയിൽ വിവിധ കാലങ്ങളിൽ രൂപപ്പെട്ടു വന്നിട്ടുണ്ട്. ഭിന്നശേഷി അവസ്ഥ പാപത്തിനുള്ള ശിക്ഷ, അനുസരണക്കേടിനുള്ള ദൈവകോപത്തിന്റെ പ്രകടനം, ശാപത്തിന്റെയും അവിശ്വാസത്തിന്റെയും ഫലം എന്നൊക്കെയുള്ള പഠിപ്പിക്കലുകൾ സമകാല സംസ്കാരവ്യാപാരങ്ങളിൽ പ്രതിഫലിക്കുന്നു.

താക്കോൽവാക്കുകൾ: ഭിന്നശേഷി, ദൈവശാസ്ത്രം, ബൈബിൾ, സിനിമ, പാപം, പഴയനിയമം, പുതിയനിയമം, സംസ്കാരം

ജീവിതത്തിൽ നിന്ന് മാറ്റിനിർത്തപ്പെടേണ്ടതല്ല സിനിമയുടെ കഥ. കാരണം പൊതുബോധനിർമ്മിതിയ്ക്കുതകും വിധം മുതിർന്നവരെയും കുട്ടികളെയും സമൂഹത്തെ ഒട്ടാകെയും ഒരുപോലെ സ്വാധീനിയ്ക്കാനുള്ള സവിശേഷമായ കഴിവ് അതിനുണ്ട്. കലയിലും സാഹിത്യത്തിലും ആവി

ഷ്കരിക്കുന്ന സങ്കല്പ്പങ്ങളും ആശയങ്ങളും സാമൂഹിക പ്രതിനിധാനങ്ങളും സൂക്ഷ്മതലത്തിൽ സാമൂഹിക-രാഷ്ട്രീയ-സാംസ്കാരിക നിർമ്മിതികളുടെ പ്രതിഫലനങ്ങൾ കൂടിയാണ്. അതിനാൽ തന്നെ പ്രത്യേക ആശയങ്ങളോ മറ്റോ മനുഷ്യരിലേക്കെത്തിക്കുവാൻ സിനിമകളിലൂടെ സാധിക്കും. സാമൂഹ്യഘടനയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കലാ-സാഹിത്യ ഇതിവൃത്തങ്ങൾ വ്യവസ്ഥാപിത വഴക്കങ്ങൾക്കും ക്രമങ്ങൾക്കും രാഷ്ട്രീയ താത്പര്യങ്ങൾക്കും ഉള്ളിലാവും ആവിഷ്കരിക്കപ്പെടുക. അതിനാൽ ഓരോ കലാസൃഷ്ടിയുടേയും പ്രമേയത്തിലും അവതരണത്തിലുമെല്ലാം രാഷ്ട്രീയമായ ശരികൾ സൂക്ഷിക്കുക എന്നത് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. സർഗാത്മകതയും സാങ്കേതികതയും ചേർന്ന ദൃശ്യവിരുന്നാണ് സിനിമകൾ എന്നതിനാൽ അതിന്റെ ചെറിയ ഒരു സംഭാഷണത്തിൽ പോലും നാം രാഷ്ട്രീയകൃത്യത പുലർത്തേണ്ടതുണ്ട്. സ്ത്രീവിരുദ്ധം, ദളിത് വിരുദ്ധം, ന്യൂനപക്ഷവിരുദ്ധം, ഭിന്നശേഷിവിരുദ്ധം തുടങ്ങിയവയൊക്കെ എടുത്തുകളയേണ്ടത് ജനാധിപത്യപരമായ ആവശ്യമാണ്. വിരുദ്ധതകളിലൂന്നിയ പലസിനിമകളും മുൻകാലങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ സമകാല സിനിമകൾ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധയോടെയാണ് ഇത്തരം വിഷയങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നത്.

കടുവയും ഭിന്നശേഷിയും

സിനിമയിൽ ഭിന്നശേഷി കഥാപാത്രങ്ങളെ ഹൃദയപക്ഷമായി ചിത്രീകരിച്ച ഒട്ടനവധി സിനിമകൾ ഉണ്ട്. ഭിന്നശേഷി എന്ന പരികല്പനക്ക് സമകാലത്തിൽ ഏറെ പ്രാധാന്യമുണ്ട്. ഭിന്നശേഷി ഒരു വലിയ പ്രശ്നമായി സിനിമയിൽ അവതരിപ്പിക്കുക മാത്രമല്ല, ഇത്തരം കഥാപാത്രങ്ങൾക്കു നീതിപൂർവമായ ഒരവസരം പോലും സിനിമയിൽ നൽകുന്നുമില്ല.

ഭിന്നശേഷി വിഷയമാകുന്ന സിനിമയും അതിലെ കഥാപാത്രങ്ങളും സമൂഹത്തിന് നല്കുന്ന സന്ദേശവും സൃഷ്ടിക്കുന്ന പൊതുബോധവും വലുതാണ്. സമൂഹത്തിൽ സിനിമ കല എന്ന നിലയിലും മാധ്യമം എന്ന നിലയിലും ഗൗരവത്തോടെ മാത്രമേ ഭിന്നശേഷി അവസ്ഥകളെ സമീപിക്കുവാനും ആവിഷ്കരിക്കുവാനും പാടുള്ളു എന്നത് നിസ്തർക്കമാണ്. കടുവ എന്ന സിനിമ ഒരൊറ്റ സംഭാഷണത്തിലൂടെ ഒരു വലിയ പൊതുബോധത്തെ സമൂഹത്തിലേയ്ക്ക് പ്രസരിപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഭിന്നശേഷിയെന്നത് പൂർവ്വികപാപമെന്ന രീതിയിൽ അതിലെ നായകൻ സംസാരിക്കുമ്പോൾ ജനാധിപത്യ സമൂഹത്തിനു നടുക്കമുണ്ടാകുന്നു. “ഏതെങ്കിലും വിധത്തിലുള്ള അസുഖങ്ങളാലോ അപകടത്താലോ ജനിതകതകരാറുകളാലോ താത്ക്കാലികമായോ സ്ഥിരമായോ മനുഷ്യശേഷി (Ability)കൾക്ക് സംഭവിക്കുന്ന അഭാവത്തെയോ പരിമിതിയെയോ ഭിന്നശേഷി എന്നു വിളിക്കാം”[1] വ്യത്യസ്ത സമൂഹങ്ങളും സംസ്കാരങ്ങളും വേറിട്ട മാനദണ്ഡങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് ഭിന്നശേഷിയെ നിർവചിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതാത് കാലങ്ങളിലെ പൊതുബോധത്തോടു താദാത്മ്യം പ്രാപിച്ച രീതിയിൽ ഈ നിർവചനങ്ങളിൽ മാറ്റങ്ങളും കാണാറുണ്ട്.

കലാ സാഹിത്യ സാംസ്കാരിക സമൂഹത്തിൽ വ്യാപകമായി തെറ്റിദ്ധരിച്ച ഒരു വാക്കാണ് ഭിന്നശേഷി. പ്രത്യേകിച്ചു ജനപ്രിയ കലാരൂപമായ സിനിമയിൽ. അതിന്റെ അനവധി ഉദാഹരണങ്ങൾ സിനിമാചരിത്രത്തിൽ കാണാം. പ്രേക്ഷകഹൃദയങ്ങളെ സ്വാധീനിക്കുവാനും മുൻധാരണകളെ തിരുത്തുവാനും ചരിത്രം അവശേഷിപ്പിച്ച വേരുകൾ പിഴുതെറിയുന്നതിനുമുള്ള ഫലപ്രദമായ ഉപകരണമാകാൻ സിനിമയ്ക്ക് കഴിയും. അതുപോലെ തന്നെ ചരിത്രം സൂക്ഷിച്ച വിരുദ്ധമായ സംഗതികളെ പ്രചരിപ്പിക്കാനും കഴിയും.

ISSN: 2582 - 2594

ഷാജി കൈലാസിന്റെ സംവിധാനത്തിൽ ജിനു വി. രാജ് തിരക്കഥ നിർവ്വഹിച്ച് 2022ൽ പുറത്തിറങ്ങിയ സിനിമയാണ് കടുവ. ചിത്രീകരണ പ്രദർശനസമയങ്ങളിൽ വിമർശന വെല്ലുവിളികൾ നേരിടേണ്ടിവന്ന കടുവ തെറ്റായ ഭിന്നശേഷി പരാമർശങ്ങൾ സമൂഹത്തിലേക്കു നൽകാൻ ശ്രമിച്ച് വിവാദങ്ങളുടെ ചുഴിയിൽപ്പെടുകയും ചെയ്തു. "നമ്മൾ ചെയ്തുകൂട്ടുന്ന പാപങ്ങൾ നമ്മുടെ തലമുറകൾ ആയിരിക്കും അനുഭവിക്കുക" എന്ന നായക സംഭാഷണമാണ് വിമർശനങ്ങൾക്ക് വിധേയമായത്. ഈ ഭിന്നശേഷി അധിക്ഷേപ പരാമർശത്തിന് സംവിധായകൻ ഉൾപ്പെടെയുള്ള അണിയറപ്രവർത്തകർ മാപ്പ് പറയുകയും സിനിമയിൽ നിന്ന് പ്രസ്തുത ഭാഗം മുറിച്ച് മാറ്റുകയും ചെയ്തു. അറിയാതെ പറ്റിയ ഒരു അബദ്ധമല്ലത്. പിന്നെയോ ഭൂതകാലസംസ്കാരബോധങ്ങളുടെ അവശേഷിപ്പുകൾ സിനിമയുടെ പ്രമേയത്തിലൂടെ പ്രേക്ഷകനിലേയ്ക്ക് എത്തുകയായിരുന്നു. കടുവ എന്ന സിനിമ ക്രൈസ്തവദൈവശാസ്ത്ര പശ്ചാത്തലത്തിൽ രചിക്കപ്പെട്ടതാണ്. അതുകൊണ്ടു തന്നെ ഇതിനെ അബദ്ധമായി കരുതുവാനാവില്ല.

സാമൂഹിക ജീവിതത്തിൽ ഇടപെടുമ്പോൾ ഭൂരിപക്ഷധാരണകളെ പിണക്കാതെയിരിയ്ക്കാൻ തിരക്കഥാകൃത്ത് നടത്തിയ ശ്രമമാണിതെന്നു തന്നെ കരുതേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സിനിമയുടെ ഗതി നിയന്ത്രിക്കുന്ന മുഖ്യഭാഗം കൂടിയായി ഈ സംഭാഷണം പരിണമിച്ചതും മറ്റൊരു കാരണത്താലല്ല. ഇവിടെ നിന്നാണ് കടുവയിൽ ആക്രമണ പ്രത്യാക്രമണങ്ങൾ ആരംഭിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ തിരക്കഥാകാരൻ മനപ്പൂർവം സൃഷ്ടിച്ച ഭാഗമാണിത്.

ദൈവശാസ്ത്രവും ബൈബിളും

ഭിന്നശേഷിയെക്കുറിച്ച് സമൂഹത്തിനുള്ള ഈ പൊതുധാരണയുടെ അടിസ്ഥാനം ക്രൈസ്തവദൈവശാസ്ത്രമായ ബൈബിളിലെ പഴയനിയമ കാഴ്ചപ്പാടാണ്. എഴുത്തുകാരനിൽ അറിഞ്ഞോ അറിയാതെയോ കയറിപ്പറ്റിയ സങ്കല്പനങ്ങളാണവ. ഭിന്നശേഷി കഥാപാത്രങ്ങളെ അവരായിരിക്കുന്ന അതേ അവസ്ഥയിൽ സിനിമയിൽ അവതരിപ്പിച്ച് സാമൂഹ്യബോധത്തെ തിരുത്താം എന്ന ധാരണ കൈവരിക്കാനായില്ല എന്നത് മാത്രമല്ല കാഴ്ചയും സംഭാഷണവും വിരുദ്ധഫലം സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്തു. ക്രൈസ്തവദൈവശാസ്ത്രഗ്രന്ഥമായ ബൈബിളിലെ ഭിന്നശേഷിയെക്കുറിച്ചുള്ള ആദർശ ചിന്താഗതികളുടെ സ്വാധീനം സംസ്കാരത്തിലും കലയിലും വിനിമയം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ആദിമ ക്രൈസ്തവ പഠിപ്പിക്കലുകൾ പരമ്പരാഗത വിശ്വാസത്തിലും ദൈവശാസ്ത്രത്തിലും അടിയുറച്ചതായിരുന്നു. പഴയതും പുതിയതുമായ നിയമത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ദൈവശാസ്ത്രത്തിലെ ഭിന്നശേഷി ദർശനങ്ങൾ കടുവ എന്ന സിനിമയിലൂടെ എങ്ങനെ കാണാമെന്നാണ് ഈ പ്രബന്ധം പരിശോധിക്കുന്നത്.

പ്രബുദ്ധരെന്നു സ്വയം വിശേഷിപ്പിക്കുന്ന സമൂഹത്തിൽ നിലവിലുള്ള ഭിന്നശേഷിധാരണകൾ അവശേഷിപ്പിക്കുന്ന ചോദ്യങ്ങൾ ഇനിയും ബാക്കിയാണ്. ഒരു മനുഷ്യസമൂഹം അനുഷ്ഠിക്കുന്ന വിശ്വാസങ്ങളുടേയും ആചാരങ്ങളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ഇവിടെ ഭിന്നശേഷിവിനിമയം പരിശോധിക്കുന്നത്. മുഖ്യധാരാമതങ്ങളിലെ പ്രബല വിഭാഗമായ ക്രിസ്തുമത ദൈവശാസ്ത്രത്തിൽ ഭിന്നശേഷിയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ദൈവിക വിധിന്യായ വിശ്വാസ പാരമ്പര്യങ്ങൾ അനവധിയുണ്ട്. നിലവിലുള്ള സംസ്കാര, സാമൂഹിക സമ്പ്രദായങ്ങളിൽ ഭൂരിഭാഗവും പുരാതന ഗ്രീക്ക്, റോമൻ സമൂഹങ്ങളിൽ നിന്നും സ്വീകരിച്ചതാണ്.

സകല മതങ്ങളും സകല സംസ്കാരങ്ങളും ദൈവവും ദൈവവിശ്വാസവും ആരാധനക്രമങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്നവയാണ്. ഏക ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന മതങ്ങൾ ദൈവത്തിനു പുരുഷച്ഛായയാണു നൽകിയിരിക്കുന്നത്. ഹൈന്ദവമതം ബഹുദൈവ വിശ്വാസത്തിന്റേതാണ്. അവിടെ സ്ത്രീ-പുരുഷ ഭാവങ്ങളും ദൈവത്തിനുണ്ട്. ആദികാല ഹീബ്രു വിശ്വാസപ്രകാരം ആത്മാവും ശരീരവും ഒന്നായിരുന്നു. എന്നാൽ പിൽക്കാലത്ത് ഈ വിശ്വാസത്തിൽ മാറ്റം വരുത്തുകയും ശരീരവും ആത്മാവും വ്യത്യസ്തമായ സ്വത്വങ്ങളായി വിശ്വസിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ക്രിസ്തുമതം പുരാതന ഗ്രീക്കു സംസ്കാരത്തിനെ കടമെടുക്കുകയാണുണ്ടായത്. അതുപ്രകാരം, മനുഷ്യശിശുവിനു ജന്മം കൊടുക്കുമ്പോൾ ദൈവം ആത്മാവിനെ സൃഷ്ടിച്ച് ജൈവ ശിശുവിലേക്കു കൂട്ടിച്ചേർക്കുകയാണു ചെയ്യുക. മനുഷ്യന്റെ ദൈവവിശ്വാസത്തിനാണിവിടെ കാതലായ പരിഗണന. അതനുസരിച്ച് ആത്മാവു നിത്യമായ സ്വർഗവാസത്തിനോ അഥവാ നരകവാസത്തിനോ വിധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു[2]. ആത്മാവിന്റെയും ശരീരത്തിന്റെയും വിമോചനത്തിന്റെ, വിശ്വാസത്തിന്റെ പേരിൽ തന്നെയാണ് ഭിന്നശേഷിയെ ക്രൈസ്തവദൈവശാസ്ത്രം അടയാളപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്.

എല്ലാ മതങ്ങളുടെയും അടിസ്ഥാന സാരാംശം ദൈവമാണെങ്കിലും ക്രിസ്തുമതം വിശ്വസിക്കുന്ന ദൈവത്തെക്കുറിച്ചാണ് മുഖ്യമായും ദൈവശാസ്ത്രം പ്രതിപാദിക്കുന്നത്. 'തിയോസ്' (god) എന്ന ഗ്രീക്ക് പദം ലാറ്റിനിലേക്കു പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ അത് 'തിയോളജിയ' (Theologia) എന്നായി മാറി. അതിനർത്ഥം "വചനം, പഠിപ്പിക്കൽ, സിദ്ധാന്തം" അല്ലെങ്കിൽ "ദൈവത്തിന്റെ ശാസ്ത്രം" എന്നാണ്. മലയാളത്തിലേക്കു പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയപ്പോഴാണ് അതിന് ദൈവശാസ്ത്രം എന്ന പേര് ലഭിച്ചത്. "ദൈവപദവി ചരിത്രപരമായ സംഭവങ്ങളിലൂടെ വെളിപ്പെടുത്തുകയും അവയെ ഭാഷയിലൂടെയോ ഉത്കൃഷ്ടാശയങ്ങൾ അടങ്ങിയ നിവേശിത ഗ്രന്ഥങ്ങളിലൂടെയോ രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്ന ശാസ്ത്രമാണ് ദൈവശാസ്ത്രം."[3] ദൈവത്തെയും ദൈവഗണത്തെയും സംബന്ധിച്ചുള്ള ആഖ്യാനസംബന്ധിയായ പഠനമായും ദൈവശാസ്ത്രത്തെ വ്യാഖ്യാനിച്ചിട്ടുണ്ട്. ക്രൈസ്തവരിൽ ദൈവശാസ്ത്രം എന്ന പദം ആദ്യമായി ഉപയോഗിച്ചുകാണുന്നത് നാലാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ഓറിജെൻ (Origen) എന്ന ചിന്തകന്റെ ലേഖനങ്ങളിലാണ്[4]. കേസറിയായിലെ യൂസേബിയൂസ് (Eusebius Of Caesaria) എന്ന ചിന്തകന്റെ ലേഖനങ്ങളിൽ ക്രൈസ്തവ ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രതിപാദനം ആണ് ദൈവശാസ്ത്രം എന്നു രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. പതിമൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന തോമസ് അക്വിനാസ് ദൈവശാസ്ത്രത്തെ 'പരിശുദ്ധ സിദ്ധാന്തം' (Sacred Doctrine) എന്നു വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു[5]. അതിനുമുമ്പ് പന്ത്രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന പീറ്റർ അബെലാർഡ് എന്ന ചിന്തകൻ ക്രിസ്തുമത വിവരണത്തെ ലാറ്റിൻ ഭാഷയിൽ 'തിയൊളോജിയ' (Theologia) എന്നു വിശേഷിപ്പിച്ചു. പീറ്റർ അബെലാർഡിന്റെ കാലത്തിനുശേഷമാണ് ദൈവശാസ്ത്രം എന്ന പദം സാഹിത്യത്തിൽ പ്രയോഗിച്ചുതുടങ്ങിയത്[6]. ദൈവശാസ്ത്രം വിശുദ്ധപരവും വിവേചനാതീതവും മനുഷ്യജീവിതസംബന്ധിയും ആയിരിക്കണം. മനുഷ്യജീവിതം ദൈവവുമായി ഏതു വിധത്തിൽ ബന്ധപ്പെടണമെന്ന് ദൈവശാസ്ത്രത്തിലൂടെ നിശ്ചയിക്കപ്പെടുന്നു.

പുരാതനകാലത്തെ ജനഗണങ്ങളുടെ ചരിത്രം പരിശോധിച്ചാൽ അവരുടെ ചിന്തയ്ക്ക് ഏറ്റവും കൂടുതൽ വിഷയീഭവിച്ചിരുന്നത് ഈശ്വരവിശ്വാസമായിരുന്നു. ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ദർശനങ്ങളുടെ നിദാനം അനുഭൂതികളാണ്. ഭിന്നശേഷിയെക്കുറിച്ചുള്ള ധാരണകളും രൂപപ്പെട്ടത് ദൈവികപൂർണതയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ്. സംസ്കാരങ്ങൾ ഉദയംചെയ്ത ഈജിപ്ത്,

 ISSN: 2582 - 2594

മെസപ്പൊട്ടേമിയ, ഇന്ത്യ, ചൈന ഉൾപ്പെടെയുള്ള കേന്ദ്രങ്ങളിലും ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അനുഭൂതികൾ വളർന്നുവന്നിട്ടുണ്ട്. ദൈവാരാധനാമാർഗങ്ങളിൽ കൂടുതൽ ആകർഷകത വരുത്തുവാൻ ഈ പ്രദേശങ്ങളിലെ ചിന്തകന്മാർ വളരെ മുമ്പുതന്നെ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഗ്രീക്ക് ചിന്തകരായ പ്ലേറ്റോ, അരിസ്റ്റോട്ടൽ, എപ്പിക്യൂറസ് തുടങ്ങിയവർ ദൈവശാസ്ത്രധാരകളെ ഫിലോസഫിയുമായി ബന്ധിപ്പിച്ചു. മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ എത്തിയപ്പോൾ തത്ത്വചിന്തയുടെ ആദ്യ ചരിത്രകാരനായ ഡയോജെൻസ് ലാർഷ്യസ് തത്ത്വചിന്തയെ മൂന്നായി വിഭജിച്ചു. പ്രകൃതി തത്ത്വചിന്ത (Natural Philosophy), ധാർമിക തത്ത്വചിന്ത (Moral Philosophy) മെറ്റാഫിസിക്കൽ തത്ത്വചിന്ത(Metaphysical philosophy)യുക്തി അഥവാ ലോജിക്കാണ പ്രധാന മേഖലയെങ്കിലും ദൈവം, അസ്തിത്വം, രൂപങ്ങൾ, അമൂർത്തവസ്തുക്കൾ എന്നിവയെ കുറിച്ചുള്ള പഠനം കൂടിയാണിത്[7]. യഹൂദരുടെ ദൈവശാസ്ത്രത്തെയാണ് ക്രൈസ്തവർ പിന്തുടർന്നത്.

ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വർഗാരോഹണത്തിനുശേഷമാണ് ക്രൈസ്തവസഭ രൂപംകൊണ്ടത്. ക്രൈസ്തവ ദൈവശാസ്ത്രം വളർന്നത് തർക്കങ്ങളിലൂടെയും വൈവിധ്യങ്ങളിലൂടെയും ആയിരുന്നു. ഇക്കാലത്തുതന്നെ ദൈവശാസ്ത്രത്തിൽ, കിഴക്ക് ഗ്രീക്ക് ദൈവശാസ്ത്രമെന്നും പടിഞ്ഞാറ് ലാറ്റിൻ ദൈവശാസ്ത്രമെന്നും ഒരു വേർതിരിവുണ്ടായി. എ.ഡി. നാലും അഞ്ചും ശതകങ്ങളിൽ അനേകം വിശുദ്ധ പണ്ഡിതന്മാർ ക്രൈസ്തവസഭയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ കാഴ്ചപ്പാടുകളും ദർശനങ്ങളുമാണ് ക്രൈസ്തവ സഭയെ നിലനിർത്തിപ്പോരുന്നത്. 'പിതാക്കന്മാർ' (Fathers) എന്നാണ് ഇവർ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലെയും നാലാം നൂറ്റാണ്ടിലെയും പിതാക്കന്മാർ പടിഞ്ഞാറ് നിന്നും കിഴക്ക് നിന്നും ഉള്ളവരായിരുന്നു. "അലക്സാണ്ട്രിയയിലെ നോർത്ത് ആഫ്രിക്കൻ ഫാദേഴ്സ് ക്ലെമെന്റ് (എ.ഡി. 215), ടെർട്ടുള്ളിയൻ (എ.ഡി. 155-230), ലാക്റ്റാന്റിയസ് (എ.ഡി. 210-320), കപ്പദോഖ്യാന പിതാക്കന്മാർ: ബേസിൽ ദി ഗ്രേറ്റ് (എ.ഡി. 329-379), അദ്ദേഹത്തിന്റെ സുഹൃത്ത് ഗ്രിഗറി നാസിയാൻസസ് (എ.ഡി. 329-389), അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരൻ ഗ്രിഗറി ഓഫ് നിസ്സ (എ.ഡി. 335-394) തുടങ്ങിയവർ ആദ്യകാല ദൈവശാസ്ത്ര പിതാക്കന്മാരായിരുന്നു"[8]. പഴയനിയമ പാരമ്പര്യ വിശ്വാസങ്ങളിൽ നിന്നു മനുഷ്യത്വത്തോടും ആന്തരികതയോടും ഉള്ള ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പുതിയ നിയമത്തിന്റെ സന്ദേശം ഇവർ പകർന്നു. പ്രത്യേകിച്ച് ഏഷ്യാമൈനറിലെ ബിഷപ്പ് ആയിരുന്ന ബേസിൽ ദി ഗ്രേറ്റ് (എ.ഡി. 329-379), താനുൾപ്പെടുന്ന ഒരു സന്യാസ സമൂഹം മുഴുവൻ ക്രിസ്തുവിന്റെ മാതൃക ഗൗരവമായി എടുക്കുന്നു. "ജീവകാരുണ്യ സ്ഥാപനങ്ങൾ, ആശുപത്രി, പരിചരണ കെട്ടിടങ്ങൾ, അഗതികൾ, ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട അംഗവിഹീനരെ പരിപാലിക്കുക തുടങ്ങി മനുഷ്യസ്നേഹത്തിന്റെ ഉദാഹരണമായിരുന്നു. പാശ്ചാത്യ നാഗരികതയിലെ ആദ്യത്തെ ആശുപത്രി (ഭിന്നശേഷിക്കാരുടെയും രോഗികളുടെയും മുറിവേറ്റവരുടെയും ചികിത്സയ്ക്കും പരിചരണത്തിനുമായി സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഔപചാരിക സ്ഥാപനം) ബിഷപ്പ് ബേസിലിന്റെ ചുമതലയിൽ ആയിരുന്നു. തൊഴിൽ, സാമ്പത്തികവും സാമൂഹികവുമായ അവസ്ഥ, ലിംഗഭേദം, പ്രായം, വംശം എന്നിവ പരിഗണിക്കാതെ രോഗികളെ പ്രത്യേകിച്ച് ഭിന്നശേഷിക്കാരെ അവിടെ പ്രവേശിപ്പിച്ചിരുന്നു. പ്രായോഗികതയിലൂടെ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശിഷ്യരാകാനുള്ള ആഹ്വാനവും അവശരോടും ആലംബഹീനരോടുമുള്ള സാമൂഹിക ഉത്തരവാദിത്തവും ക്രിസ്തീയജീവിതം പിന്തുടരാൻ മനുഷ്യരെ പ്രേരിപ്പിച്ചു"[9]. ഹിലാരി, അംബ്രോസ്, ജെറോം, അഗസ്റ്റീൻ, ലെയോ ഒന്നാമൻ മാർപാപ്പ തുടങ്ങിയ പിതാക്കന്മാർ പശ്ചിമയൂറോപ്പിലെ പണ്ഡിതരായിരുന്നു. ക്രിസ്ത്യൻ ഗൂഢാർഥങ്ങളെ കേന്ദ്രീകരി

ച്ചുകൊണ്ടുള്ള ദൈവവചനങ്ങൾക്ക് യുക്തിയുക്തമായ വിശദീകരണം അവർ നല്കി. ആധുനിക സയൻസിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ യാഥാർത്ഥ്യത്തെ (reality) വ്യാഖ്യാനിക്കാനുള്ള ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ പരിശ്രമങ്ങളാണ് പ്രോസസ് തത്ത്വശാസ്ത്രത്തിനും അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വികസിപ്പിച്ച പ്രോസസ് ദൈവശാസ്ത്രത്തിനും രൂപംനൽകിയത്. 1929-ൽ ആൽഫ്രഡ് നോർത്ത് വൈറ്റ് ഹെഡ് (Alfred North Whitehead) എന്ന തത്ത്വശാസ്ത്രജ്ഞൻ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ 'പ്രോസസ് ആൻ്റ് റിയാലിറ്റി' (Process and Reality-പ്രക്രിയയും യാഥാർത്ഥ്യവും) എന്ന ഗ്രന്ഥമാണ് പ്രോസസ് തത്ത്വശാസ്ത്രത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന ഗ്രന്ഥം. എന്നാൽ അതിനുമുമ്പുതന്നെ യാഥാർത്ഥ്യത്തെ ശാസ്ത്രീയമായി വ്യാഖ്യാനിക്കാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ നടന്നിരുന്നു.[10]

ദൈവവചനങ്ങൾ ക്രോഡീകരിച്ച വേദശാസ്ത്രഗ്രന്ഥമായി സത്യവേദപുസ്തകം എന്ന ബൈബിളിനെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ വിശ്വസിച്ചുവരുന്നു. ഹീബ്രുവിലുള്ള പഴയനിയമം മാത്രമാണ് യഹൂദർക്ക് ബൈബിൾ. എന്നാൽ പഴയ നിയമവും പുതിയ നിയമവും ചേർന്നതാണ് ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ബൈബിൾ. ദൈവവും മനുഷ്യനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തിന്റെ രേഖയായും ദൈവവചനമായുമൊക്കെയാണ് വിശ്വാസികൾ ബൈബിളിനെ കരുതിപ്പോരുന്നത്. ക്രിസ്തീയബൈബിളിന്റെ പഴയനിയമത്തിൽ ആകെ 39 പുസ്തകങ്ങളുണ്ട്. യേശുവിന്റെ ജനനവും ജീവിതവും മരണവും പുനരുത്ഥാനവും കേന്ദ്രമാക്കിയ 27 പുസ്തകങ്ങൾ ചേരുന്നതാണ് ക്രിസ്തീയ ബൈബിളിലെ പുതിയനിയമം. മിക്കവാറും എല്ലാ ക്രൈസ്തവ വിഭാഗങ്ങളും ഈ 66 പുസ്തകങ്ങളും അംഗീകരിക്കുന്നുണ്ട്. ദൈവശാസ്ത്ര മർമ്മങ്ങൾ അടങ്ങിയ ബൈബിൾ മനുഷ്യന്റെ ഏത് വീക്ഷണകോണുകളെയും സംതൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. ബൈബിളിനെ സാഹിത്യ സൃഷ്ടിയായോ ചരിത്രരേഖയായോ സമീപിക്കുന്നവരുമുണ്ട്. 'ക്രൈസ്തവപിതാക്കന്മാർ' ദൈവവിശ്വാസത്തെപ്പറ്റിയോ വെളിപാടിനെപ്പറ്റിയോ വിശദമായ സിദ്ധാന്തം നൽകിയിട്ടില്ല. തിരുവെഴുത്തിന്റെ രൂപവൽക്കരണപ്രക്രിയയെപ്പറ്റിയുള്ള അറിവല്ലായിരുന്നു അതിന്റെ അധികാരത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ധാരണയെ വ്യവസ്ഥീകരിച്ചത്; പിന്നെയോ പരിശുദ്ധാത്മാവിൽ കൂടി ലിഖിത വചനം നൽകിയ ദൈവത്തിന്റെ അധികാരത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ധാരണയായിരുന്നു. രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിലെ മാഴ്സിയൻ വേദവിപരീതത്തിനെതിരെ പിതാക്കന്മാർ പഴയനിയമത്തിന്റെ പ്രാധാന്യവും അധികാരവും ഉറപ്പിച്ചു പ്രഖ്യാപിച്ചു. അവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പഴയനിയമം അതിന്റെ കേന്ദ്രമായ ക്രിസ്തുവിലേക്കു വിരൽചൂണ്ടി. ക്രിസ്തു അവർക്കു പഴയനിയമം ഗ്രഹിക്കുവാനുള്ള താക്കോൽ ആയിത്തീർന്നു. അഗസ്തീനോസ് പറയുന്നു: "പഴയ നിയമത്തിൽ പുതിയതു മറഞ്ഞുകിടക്കുന്നു; പുതിയനിയമത്തിൽ പഴയതു വ്യക്തമായിത്തീരുന്നു[11]." (വേദപുസ്തകഭാഷ്യം 2014:3)

ഒട്ടനവധി രൂപമാറ്റങ്ങൾക്കു വിധേയമായ പദമായ ഭിന്നശേഷിയെ ക്രൈസ്തവദൈവശാസ്ത്രം വ്യത്യസ്ത രീതിയിൽ സമീപിച്ചിട്ടുണ്ട്. അപൂർണരായി മാത്രം പരാമർശിക്കപ്പെടുകയോ പരിമിതികളുടെ പേര് ചേർത്ത് വായിക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്യുന്ന ഒരു വാക്കായിട്ടാണ് ഭിന്നശേഷി ഇതിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത്. മലയാളത്തിൽ ഇനിയും വികാസം പ്രാപിക്കേണ്ട ഒരു പ്രധാന മേഖലയാണ്. മനുഷ്യരെ പൂർണതയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വർഗീകരിക്കുന്ന അശാസ്ത്രീയത വർത്തമാനകാലത്തിലും തുടരുന്നു. സമൂഹത്തിന്റെ നോട്ടം ഭിന്നശേഷിക്കുമേൽ പതിക്കുന്ന ഈ സിനിമാവിവാദം തന്നെ ഒരു തുടക്കമാണ്. ഇത്തരം അവസ്ഥയെക്കുറിച്ചുള്ള മലയാളിയുടെ ബോധപരിണാമത്തിന്റെ പ്രാരംഭദശയെയാണ് ഇത് കുറിക്കുന്നത്.

ISSN: 2582 - 2594

മാറ്റങ്ങളിലൂടെ, പുതിയ മാനങ്ങളിലൂടെ

2016ൽ ഐക്യരാഷ്ട്രസഭയുടെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ച് ഭിന്നശേഷിക്കാരുടെ അവകാശങ്ങൾക്കായുള്ള നിയമനിർമ്മാണ രേഖയിൽ "ദീർഘകാലമായി ശാരീരികമോ, മാനസികമോ, ബോധ-ബുദ്ധിപരമോ ആയ വൈകല്യങ്ങൾ ഉള്ളവരും തദ്വാരാ മറ്റുള്ളവരുമായുള്ള ആശയവിനിമയത്തിന് തടസ്സം നേരിടുന്നവരും അതുമൂലം സമൂഹവുമായുള്ള പൂരണവും ഫലപ്രദവുമായ സംവേദനം സാധ്യമല്ലാത്തവരുമാണ് ഭിന്നശേഷിക്കാർ" (ഭിന്നശേഷിക്കാരുടെ അവകാശ നിയമം, 2016)[12]. "2005-ൽ യു.കെ.യിലും നോർത്ത് അയർലാൻഡിലും രൂപം കൊണ്ട ഡിസബിലിറ്റി ഡിസ്ക്രിമിനേഷൻ ആക്ടനുസരിച്ച് (Disability Discrimination Act) ഭിന്നശേഷിക്കാർക്ക് തുല്യത കല്പിക്കണമെന്ന വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തുമ്പോൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ വൈയക്തിക ഇടപെടലും ചുറ്റുവട്ട ഇടപെടലും ഭിന്നശേഷിയിൽ സൃഷ്ടിക്കാവുന്ന അപര്യാപ്തതയെ ലഘൂകരിക്കുകയാണ്. ഇവിടെ അവബോധവും (Knowledge) സമീപനവും (Attitude) ചുറ്റുപാടിന്റെ ഇടപെടലിൽ നിർണ്ണായകമാണ്. അജ്ഞതയും സമീപനത്തിലെ വൈരുദ്ധ്യങ്ങളും ഭിന്നശേഷിത്വത്തെ അബലത്വമെന്ന മുദ്രകുത്തി"[13].

എന്നാൽ വർത്തമാനകാല ബോധം ഈ കാഴ്ചപ്പാടുകളെ വിമർശിക്കുകയും മാനവികദർശനങ്ങൾ രൂപപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ഭിന്നശേഷി എന്ന മലയാള പദത്തിന് Disability എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് വാക്കാണ് പൊതുവേ ഉപയോഗിക്കുന്നത്. വ്യക്തികൾക്ക് ശാരീരികമായി ഉള്ള പോരായ്മയാണ് ഇത് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. Persons with disability (PWD) എന്നത് ഗവൺമെന്റ് തലങ്ങളിൽ വരെ സമ്മതമാണ്. differently abled എന്ന പ്രയോഗത്തിലേക്കുള്ള മാറ്റം സമീപകാലത്തിൽ ശ്രദ്ധേയമാണ്. മലയാളത്തിൽ വികലാംഗർ എന്ന പദത്തിന് ജന്മനാൽ തന്നെ അംഗഹീനതയുള്ള എന്നാണ് ശബ്ദതാരാവലി നല്കുന്ന അർഥം.[14] അംഗപരിമിതർ എന്ന തലത്തിൽ നിന്ന് ഭിന്നശേഷിക്കാർ എന്ന പേരിലേക്ക് മാറി. അർത്ഥവ്യത്യാസങ്ങളും അർത്ഥപരിണാമവും സംഭവിച്ച് ദിവ്യാംഗ് എന്ന പരിഗണനയിലൂടെ ഭിന്നശേഷി സമകാലത്തിൽ വിനിമയം ചെയ്യപ്പെടുന്നു.

കടുവയിലെ ഭിന്നശേഷിബോധത്തിന്റെ അകക്കാഴ്ച

കടുവ എന്ന ആക്ഷൻ മലയാള സിനിമ 1990കളുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ പാലായിലെ കടുവാക്കുന്നിൽ കുര്യച്ചന്റെ കഥ പറയുന്നു. സത്യക്രിസ്ത്യാനിയും പള്ളിയ്ക്കു വഴക്കപ്പെട്ടു ജീവിക്കുന്നവരുമാണ് കടുവാക്കുന്നേലുകാർ. അതുപോലെ തന്നെ പള്ളിയും പട്ടവുമായി നടക്കുന്ന ഐ.പി.എസ്. ഉദ്യോഗസ്ഥനായ ജോസഫ് ചാണ്ടി വില്ലനായി വരുന്നതോടെ കടുവയിലെ ബന്ധങ്ങൾ സങ്കീർണമാകുന്നു. ഈ രണ്ടു പേർക്കിടയിലുള്ള അഹംബോധവും അധികാരവും അതിലെ രാഷ്ട്രീയവുമാണ് ഇതിലെ മുഖ്യപ്രമേയം. മലയാള സിനിമയിലെ പൃഥ്വിരാജും ഹിന്ദി സിനിമയിലെ വിവേക് ഒബ്രോയുമാണ് കുര്യച്ചനായും ജോസഫ് ചാണ്ടിയുമായി വേഷപ്പകർച്ച നടത്തുന്നത്.

"നമ്മൾ ചെയ്തുകൂട്ടുന്ന പാപങ്ങൾ നമ്മുടെ തലമുറകൾ ആയിരിക്കും അനുഭവിക്കുക" എന്ന നായക സംഭാഷണം, വില്ലൻ ജോസഫ് ചാണ്ടിയുടെ ഡൗൺ സിൻഡ്രോം ബാധിച്ച മകനെ കണ്ടുകൊണ്ട് ചെയ്തു കൂട്ടിയ കൊള്ളരുതായ്മകൾക്കെതിരെ പറയുന്ന ഡയലോഗാണിത്. "പാപത്തിന്റെ ഫലമാണ് ഭിന്നശേഷി" എന്ന ക്രൈസ്തവദൈവശാസ്ത്ര സന്ദേശം പൊതു സമൂഹ

ത്തിന്റെ ധാരണകളിലൂടെ സിനിമയിൽ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. നായകൻ ഇത് പറഞ്ഞിട്ട് പറയേണ്ടിയിരുന്നില്ല എന്നഭിനയിക്കുന്നുണ്ട്. ലോകതാല്പര്യമൂല്യങ്ങളെ പരിഗണിച്ചു മാത്രമാണ് ഇത് ചിത്രീകരിച്ചത്. "ഇന്ത്യയിൽ എണ്ണൂറിൽ ഒരാൾക്ക് ഡൗൺ സിൻഡ്രോം എന്ന അസുഖം ഉണ്ട്. പ്രതിവർഷം മുപ്പത്തിഅയ്യായിരത്തിലധികം കുട്ടികൾ ഈ ഭിന്നശേഷിയോടു കൂടി ജനിക്കുന്നുണ്ട്"[15]. ഭിന്നശേഷിയുടെ മെഡിക്കൽ മാതൃക വൈകല്യമായോ രോഗമായോ മാത്രം കാണാൻ പഠിപ്പിക്കുന്നതാണ്. ഇതൊരു കുറവായി പരിഗണിക്കാൻ സമൂഹത്തെ പരിശീലിപ്പിച്ചതിൽ വൈദ്യശാസ്ത്രത്തിനുള്ള പങ്ക് സംശയാതീതമാണ്. ഭിന്നശേഷി ജീവിതാവസ്ഥയുടെ ഒരു ഭാഗം മാത്രമാണ് എന്ന സത്യം നാം ഇനിയും രൂപപ്പെടുത്തിയെടുക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വിമോചനദൈവശാസ്ത്രം ഒരുപരിധിവരെ ഭിന്നശേഷിക്കാരെ ചേർത്തുനിർത്തി. "ലോകത്തിൽ എവിടെയെല്ലാം മനുഷ്യൻ മർദനത്തിനും ചൂഷണത്തിനും ഇരയാകുന്നുവോ അവിടെയെല്ലാം വിമോചനദൈവശാസ്ത്രം (Liberation theology) രൂപം കൊണ്ടിട്ടുണ്ട്".[16]

ക്രൈസ്തവദൈവശാസ്ത്ര പശ്ചാത്തലത്തിൽ ബൈബിൾ വാക്യങ്ങളിലൂടെയും മതപ്രതിനിധാനങ്ങളിലൂടെയുമാണ് കടുവ എന്ന സിനിമ സഞ്ചരിക്കുന്നത്. നായക- വില്ലന്മാർക്കിടയിലുള്ള അഹംബോധവും അധികാരവും കാണിക്കാൻ സിനിമയുടെ വിവിധ രംഗങ്ങളിൽ പഴയനിയമ അധ്യായങ്ങളും വാക്യങ്ങളും അലങ്കാരമാക്കുന്നുണ്ട്. നായക ഭാഷയിലൂടെ അനുവാചകരെ പുളകം കൊള്ളിക്കുക മാത്രമല്ല, പഴയനിയമ കാഴ്ചപ്പാടുകളിലൂടെ പഴയ കാലത്തെ പുനഃസൃഷ്ടിക്കുക കൂടി ചെയ്യുകയാണിതിൽ. (ലേവ്യാപുസ്തകം 24: 20) "കണ്ണിനു പകരം കണ്ണ് പല്ലിനു പകരം പല്ല്" എന്ന് പറഞ്ഞ് നായകൻ പ്രതികാരദാഹിയാകുകയും വില്ലനോട് ഒബദ്യാവിന്റെ പുസ്തകം വായിക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒരൊറ്റ അധ്യായം മാത്രമുള്ള ബൈബിളിലെ പുസ്തകമാണിത്. (ഒബദ്യാവ് 1: 15) ൽ "നീ ചെയ്തിരിക്കുന്നത് പോലെ നിന്നോട് ചെയ്യും. നിന്റെ പ്രവൃത്തി നിന്റെ തലമേൽ മടങ്ങിവരും" എന്നും പറയുന്നു. ക്രൈസ്തവദൈവശാസ്ത്ര പഴയനിയമ എഴുത്തുകളെ വിപണിയുടെ വിശേഷപ്പെട്ട തന്ത്രമാക്കി രൂപപ്പെടുത്തുകയാണ് തിരക്കഥാകാരൻ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. പ്രതികാരപ്രവണതയിലൂടെ ഈ ഡയലോഗുകളുടെ പശ്ചാത്തലം സിനിമയുടെ ആദ്യ മദ്ധ്യാന്തങ്ങളെ സ്വാധീനിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് മാത്രമല്ല "പാപത്തിന്റെ ഫലമാണ് ഭിന്നശേഷി" എന്ന മുൻധാരണയെ പുനർനിർമ്മിക്കാനും തിരക്കഥാകാരനായി.

ശരീരകാഴ്ചകളിലെ വ്യത്യസ്തതയും ബൈബിളും

ദൈവശാസ്ത്ര മർമ്മങ്ങൾ അടങ്ങിയ ബൈബിൾ മനുഷ്യന്റെ എല്ലാ വീക്ഷണകോണുകളെയും സംതൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. ബൈബിളിനെ സാഹിത്യ സൃഷ്ടിയായോ ചരിത്രരേഖയായോ സംസ്കാരചരിത്രമായോ സമീപിക്കുന്നവരുമുണ്ട്. ശരീരത്തിന്റെ കാഴ്ചകളുമായിട്ടാണ് ബൈബിളിലെ ആദ്യപുസ്തകമായ ഉല്പത്തി ആരംഭിക്കുന്നത്. സംസ്കാരവും സമൂഹവും രൂപപ്പെടുത്തിയെടുത്തതാണ് ശരീരത്തിന്റെ മികവും കുറവും. "അനേകം മാധ്യമങ്ങളിലൂടെ നിർമ്മിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു സാംസ്കാരിക പ്രതിനിധാനമാണ് ശരീരം. ശരീരത്തിന്റെ ആകൃതിയിലും വർഗീകരണത്തിലും അവനവനെക്കുറിച്ചുള്ള തോന്നലുകളിലുമെല്ലാം സാംസ്കാരികമായ അർഥങ്ങളുണ്ട്. ശരീരത്തിനുണ്ടായിരിക്കേണ്ട ആദർശാത്മക സവിശേഷതകളെ സമൂഹം അനുശീലനത്തിലൂടെ ദൃഢീകരിക്കുകയും ഉയർത്തിക്കാണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു."[17] ഈ ശരീര ദർശനമാണ് പഴയ പുതിയനിയമ സംസ്കാരത്തിലൂടെ അനാവരണം ചെയ്യുന്നത്.

 ISSN: 2582 - 2594

ഭിന്നശേഷിക്ക് കാരണം ദൈവമാണ് എന്നാണ് പഴയനിയമത്തിലെ എഴുത്തുകാരുടെ പൊതുവായ കാഴ്ചപ്പാട്. ക്രിസ്തുമതവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് വൈകല്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ജീവശാസ്ത്ര പരമായ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ ഭിന്നശേഷി സമൂഹങ്ങളെ അടിച്ചമർത്തുന്ന രീതിയിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പ്രത്യേകിച്ച് പഴയനിയമ പുസ്തകങ്ങളിലെ പാഠങ്ങൾ. ഇവയെല്ലാം സമൂഹത്തിന്റെ സാമൂഹിക, സാമ്പത്തിക, രാഷ്ട്രീയ, മത ജീവിതത്തിൽ നിന്നും ഭിന്നശേഷിവർഗ്ഗത്തിന്റെ പാർശ്വവൽക്കരണത്തെയും ഒഴിവാക്കലിനെയും ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നു. ഭിന്നശേഷി/വൈകല്യം പാപത്തിനുള്ള ശിക്ഷയാണെന്നും ആളുകളുടെ അനുസരണക്കേടിനുള്ള ദൈവക്രോധത്തിന്റെ പ്രകടനമാണെന്നും ഇത് ഒരു ശാപമായും അവിശ്വാസത്തിന്റെയും അജ്ഞതയുടെയും ഫലമായിട്ടാണ് കാണപ്പെടുന്നതെന്നും പഠിപ്പിക്കാൻ അവർ ശ്രമിച്ചു. മനുഷ്യരിൽ ദൈവിക പ്രതിച്ഛായയെ അടയാളപ്പെടുത്തുവാൻ തടസ്സമായ വൈകല്യമുള്ളവരെ നേതൃസ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്ന് വിലക്കുകയോ വിശ്വാസത്തിന്റെ അഭാവം മൂലം അവരെ പൊതുസമൂഹത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കുകയോ ചെയ്തു. ശാരീരിക പൂർണതയുടെ പഠിപ്പിക്കലാണ് ലേവ്യപുസ്തകത്തിൽ കാണുന്നത്. ഇത് ദൈവശുശ്രൂഷയുടെ ആവശ്യകതകൾ വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. പുരോഹിതനായ അഹരോൻ തന്റെ പിൻഗാമികൾക്കു ശാരീരിക അപൂർണ്ണത പൗരോഹിത്യശുശ്രൂഷയ്ക്ക് തടസ്സമായി പറയുന്നു. കൂടാതെ, യഹോവ മോശയോടു പറഞ്ഞു: (ലേവ്യപുസ്തകം 21:18-23) അംഗഹീനനായ യാതൊരുത്തനും അടുത്തുവരരുതു; കുരുടൻ, മുടന്തൻ, പതിമൂക്കൻ, അധികാംഗൻ, കാലൊടിഞ്ഞവൻ, കയ്യൊടിഞ്ഞവൻ, കൂനൻ, മുണ്ടൻ, പൂക്കണ്ണൻ, ചൊറിയൻ, പൊരിച്ചുണങ്ങൻ, ഷണ്ഡൻ എന്നിങ്ങനെയുള്ളവരും അരുതു. എങ്കിലും തിരശ്ശീലയുടെ അടുക്കൽ ചെല്ലുകയും യാഗപീഠത്തിങ്കൽ അടുത്തുവരികയും അരുതു; അവൻ അംഗഹീനനല്ലോ; അവൻ എന്റെ വിശുദ്ധസാധനങ്ങളെ അശുദ്ധമാക്കരുതു; ഞാൻ അവരെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്ന യഹോവ ആകുന്നു. ഭിന്നശേഷിക്കാരെ സമൂഹത്തിലും അയോഗ്യരായിട്ടാണ് കാണുന്നത്. 2 ശമുവേൽ 19: 24-28 ൽ, ദാവീദ് രാജാവിന്റെ ദാസനായ സിബ, ശാരീരിക വൈകല്യമുള്ള മെഫിബോഷെത്തിനെ ദാവീദിനോടൊപ്പം ഒരു യാത്രയിൽ നിന്ന് വിലക്കുന്നു. ദാനിയേൽ 1:34 ൽ ഭിന്നശേഷിക്കാരെ വിലകെട്ടവരായി കണക്കാക്കുന്നു. രാജകുടുംബത്തിലെ ചില ഇസ്രായേല്യരെയും പ്രഭുക്കന്മാരെയും രാജസേവനത്തിൽ പരിശീലിപ്പിക്കാൻ രാജാവ് തന്റെ കോടതി ഉദ്യോഗസ്ഥരുടെ തലവനായ അഷെനാസിയോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു. പുരുഷന്മാർ സുന്ദരനും ശാരീരിക വൈകല്യവുമില്ലാതെ ആയിരിക്കണമെന്ന് പ്രത്യേകിച്ച് പറയുന്നു. ഈ പഴയനിയമകാല കാഴ്ചപ്പാട് ഭിന്നശേഷിയെക്കുറിച്ചുള്ള മുൻവിധിയെ കൂടുതൽ ഉറപ്പിക്കുന്നു.

ഇസ്രായേലിന്റെ അനുസരണക്കേടിന്റെ ശിക്ഷകളിലൊന്ന് അന്ധതയായിരുന്നു. (ആവർത്തനം 28:27-28), (ന്യായാധിപന്മാർ 16:21). മാതാപിതാക്കളോട് അനാദരവ് കാണിക്കുന്ന കണ്ണുകൾ ഇരപക്ഷികളാൽ പറിച്ചെടുക്കുമെന്ന് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുന്നു. അപ്പനെ പരിഹസിക്കയും അമ്മയെ അനുസരിക്കാതിരിക്കയും ചെയ്യുന്ന കണ്ണിനെ തോട്ടരികത്തെ കാക്ക കൊത്തിപ്പറിക്കയും കഴുകിൻകുഞ്ഞുങ്ങൾ തിന്നുകയും ചെയ്യും. (സദൃശ്യവാക്യങ്ങൾ 30:17) യെശയ്യാവ് 42:18-20ൽ ഇസ്രായേലിനെ അന്ധരോടും ബധിരരോടും താരതമ്യപ്പെടുത്തുന്നു. ഭിന്നശേഷിയെ രൂപകമായിട്ടാണ് ബൈബിളിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നത്. വൈകല്യത്തെ ദൈവത്തോടുള്ള അനുസരണക്കേടുമായി ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന കാഴ്ചപ്പാടിനെ കൂടുതൽ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നു. കാഴ്ചവൈകല്യത്തെ മനുഷ്യർക്ക് വരുത്തിവയ്ക്കാവുന്ന ഏറ്റവും താഴ്ന്ന അപചയമായി കണക്കാക്കി.

ദൈവകല്പന അനുസരിക്കാതിരിക്കുന്നതിനുള്ള ശാപമാണ് അന്ധത എന്ന് ജോഷ്വ, ന്യായാധിപന്മാർ, ശമുവേൽ, രാജാക്കന്മാർ, യിരെമ്യാവ് എന്നിവരുടെ പുസ്തകങ്ങളിൽ പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. ദൈവമാണ് ശാപം നല്കുന്നതെന്നും വൈകല്യത്തിന് കാരണമിതാണെന്നും സ്ഥിരീകരിക്കുന്നു. യൊരോബെയാം രാജാവിനെ ബാധിച്ച പെട്ടെന്നുള്ള പക്ഷാഘാതം (1 രാജാക്കന്മാർ 13:4) ഇത് സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു. വൈകല്യത്തെ പാപ - ശാപമായി ചിത്രീകരിക്കുന്ന കൂടുതൽ ഉദാഹരണങ്ങൾ സെഫന്യാവു 1:17; സെഖര്യാവു 11:17; ഉൽപത്തി 19:11; രാജാക്കന്മാർ 6:18–20; സെഖര്യാവ് 12:4; സങ്കീ. 69:23) എന്നീ ഭാഗങ്ങളിൽ കാണാം.

ഈ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് കടുവ സിനിമ പുനർകാഴ്ചയും ചിന്തകും വിധേയമാക്കേണ്ടത്. ക്രൈസ്തവദൈവശാസ്ത്ര ആശയങ്ങൾ സാമൂഹ്യ സംസ്കാരത്തെ സ്വാധീനിച്ചതിന്റെ തെളിവാണിത്. "പാപ ശാപങ്ങളുടെ ഫലമാണ് ഭിന്നശേഷി" എന്ന പഴയനിയമ ധാരണകൾക്കാണ് കഥാകാരൻ അടിവരയിട്ടിരിക്കുന്നത്. ഭിന്നശേഷിയെക്കുറിച്ചുള്ള പഴയനിയമ വീക്ഷണങ്ങൾ വിവേചനപരമായ പാരമ്പര്യസമീപനത്തിലേക്ക് നയിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, മനുഷ്യന്റെ എല്ലാ കഴിവുകളും വൈകല്യവും ദൈവത്തിന്റെ പദ്ധതിയുടെ ഭാഗമാണെന്നും ദൈവം തന്റെ അനുസരണയുള്ള ദാസന്മാരെ സഹായിക്കുമെന്നും വിശ്വസിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന ആശയങ്ങളാൽ സമ്പന്നമാണ് ബൈബിൾ. വൈകല്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ദൈവഹിതം വിശ്വാസം, സമൂഹം, സംസ്കാരം ഇവയോട് ചേർന്ന് പോകുന്നുണ്ട്. വൈകല്യത്തെ പുണ്യ കഷ്ടപ്പാടായി കാണുന്ന രീതികൾ പാരമ്പര്യവിശ്വാസങ്ങളാൽ രൂപപ്പെട്ടതാണ്. അത് സഹിക്കുന്നവർപോലും, ദൈവം അവരെ തിരഞ്ഞെടുത്തതുപോലെ വിശ്വസിക്കുന്നു. അവരുടെ വിധി പൂർണമായും അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒരു പാപം ചെയ്തതിലൂടെ നേരിട്ട് ദൈവം ഒരു വൈകല്യത്താൽ ശിക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് അംഗീകരിക്കുക എന്നതിനർത്ഥം ഒരു പാപിയാകാനുള്ള സ്വീകാര്യതയാണെന്ന് പഴയനിയമ ദൈവശാസ്ത്രം പഠിപ്പിക്കുന്നു. നീതിമാന്മാരെ ശുദ്ധീകരിക്കാൻ സഹിക്കേണ്ടിവരുന്ന കഷ്ടപ്പാടുകളാണ് ഭിന്നശേഷിക്ക് അടിസ്ഥാനമെന്നാണ് അക്കാലത്തെ സമൂഹം മനസ്സിലാക്കി വച്ചിരിക്കുന്നത്. ദൈവത്തോടുള്ള അനുസരണത്തിനായി ഇത്തരം ഭിന്നശേഷി വിനിമയങ്ങൾ നിഷ്ക്രിയമായി അംഗീകരിക്കാൻ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ഉപദേശമാണിത്.

പുതിയനിയമ സുവിശേഷ പുസ്തകങ്ങളിൽ യേശു ഭിന്നശേഷിക്കാരെ പൂർണ്ണമായും ഉൾക്കൊള്ളുകയും ഒരു വിപ്ലവകാരിയെ പോലെ അദ്ദേഹം ലോക താല്പര്യ മൂല്യങ്ങളെ തലകീഴായി മാറ്റുകയും സമൂഹം ശപിക്കപ്പെട്ടവരായി കരുതിയവരെ സ്നേഹത്തിലൂടെ ചേർത്തുനിർത്തുകയും അനുഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. പുതിയ നിയമത്തിന്റെ കാലത്ത് പുതിയ ദൈവശാസ്ത്ര മാർഗ്ഗങ്ങൾ പുതിയ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ തേടുകയുണ്ടായി. പഴയ വിശ്വാസങ്ങളുമായി സഹകരിച്ച് പോകുന്ന പുതിയനിയമ വ്യാഖ്യാനം ശ്രദ്ധേയമാണ്. പാപവും ഭിന്നശേഷിയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെ പുതിയ നിയമം പിന്തുണയ്ക്കുന്നു. പഴയ വിശ്വാസങ്ങൾ ഇപ്പോഴും സമൂഹത്തിൽ സാധാരണമാണെങ്കിലും, വൈകല്യത്തിനുള്ള മറ്റ് കാരണങ്ങൾ യേശു സ്വീകരിക്കുന്നു. പൊതുവായ ഒരു വിശദീകരണം, പിശാച് അല്ലെങ്കിൽ ദുരാത്മാവ് വൈകല്യത്തിന് കാരണമാകുന്നു എന്നതാണ്. ഉദാഹരണത്തിന്, വൈകല്യത്തിന്റെ ഉറവിടവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കാരണങ്ങൾ വ്യക്തമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ചില ഭാഗങ്ങൾ ഇവയാണ്, (മർക്കോസ് 9:17), (മത്തായി 9: 32–33), (മത്തായി 12:22), (ലൂക്കോസ് 11:14). ഭിന്നശേഷിക്ക് പുതിയ വിശദീകരണങ്ങൾ വന്നത് പഴയ മാതൃകയെ തെറ്റായി മനസിലാക്കിയതിനു ശേഷമാണ്. തിന്മയെക്കാൾ നല്ല കുറ്റപ്പെടുത്തൽ,

അശുദ്ധാത്മാക്കൾ, ഭൂതങ്ങൾ എന്നിവയാണെന്ന് പുതിയനിയമ ദൈവശാസ്ത്രം മനസ്സിലാക്കി. ലൂക്കോസ് 7:21-22 ആ നാഴികയിൽ അവൻ വ്യാധികളും ദണ്ഡങ്ങളും ദുരാത്മാക്കളും പിടിച്ച പലരെയും സൗഖ്യമാക്കുകയും പല കുരുടന്മാർക്കു കാഴ്ച നല്കുകയും ചെയ്തിട്ടു അവരോടു: "കുരുടർ കാണുന്നു; മുടന്തർ നടക്കുന്നു; കുഷ്ഠരോഗികൾ ശുദ്ധരായിത്തീരുന്നു; ചെകിടർ കേൾക്കുന്നു; മരിച്ചവർ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കുന്നു; ദരിദ്രന്മാരോടു സുവിശേഷം അറിയിക്കുന്നു." ഒന്നാമതായി, രോഗങ്ങളും ബാധകളും മൂലമുണ്ടാകുന്ന വൈകല്യങ്ങളെ ഇത് ബന്ധപ്പെടുത്തുന്നു. അവ വൈകല്യങ്ങളെ തിന്മയോ നിഗൂഢതകളായോ നേരിട്ട് ബന്ധപ്പെടുത്തുന്നില്ല. രണ്ടാമത്തെ കാരണം, വൈകല്യത്തെ ഒരു പുതിയ വീക്ഷണകോണിൽ സമീപിക്കുന്നു എന്നതാണ്. പഴയ മാതൃകകൾ ഒരു പ്രശ്നത്തിന് ഉത്തരം നൽകുന്നതിൽ പരാജയപ്പെടുന്നതിനാൽ സംസ്കാരം പുതിയ ആചാരങ്ങളിലേക്ക് നിരന്തരം പരിണമിക്കുന്നു. അധികാരം സാമൂഹ്യജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ തലങ്ങളിലൂടെയും പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. സാമ്പത്തികവും സാമൂഹ്യവും സാംസ്കാരികവുമായ രൂപീകരണത്തിൽ മാത്രമല്ല ഇവ സംബന്ധിച്ചുള്ള ധാരണകൾ സ്വരൂപിച്ചെടുക്കുന്ന ജ്ഞാനമണ്ഡലത്തിലും അധികാരത്തിന്റെ പ്രവർത്തനമുണ്ട്. ഇതുകൂടി പരിഗണിച്ചുവേണം സാമൂഹ്യപരിണാമത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിലുണ്ടായ സംസ്കാര പഠനത്തെയും സംസ്കാരത്തിന്റെ വിഭജനത്തെയും പരിശോധിക്കാൻ. "സംസ്കാരത്തിന്റെ വ്യാപനത്തെയും പരിണാമത്തെയും പറ്റി മൂന്നുതരം വാദങ്ങളാണ് സാംസ്കാരിക നരവംശശാസ്ത്രം മുന്നോട്ടുവെക്കുന്നത്. വ്യാപനസിദ്ധാന്തം (Diffusion theory), വിപരിണാമ വാദം (Devolution theory), സാംസ്കാരിക പരിണാമവാദം (Cultural Evolution Theory)എന്നിവയാണവ"[18]. മാതൃകകൾ, വിശ്വാസങ്ങൾ ഇങ്ങനെയാണ് രൂപാന്തരപ്പെടുന്നത്.

പാപവും ഭിന്നശേഷിയും തമ്മിലുള്ള ആശയക്കുഴപ്പം വൈകല്യത്തിന്റെ മതപരമായ തലത്തെ സ്ഥിരീകരിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ അഗാധമായ ഭിന്നശേഷി വിനിമയങ്ങൾക്ക് ഈ പുതിയനിയമഭാഗങ്ങൾ തെളിവാണ്. യോഹന്നാൻ 9: 27, 2 കൊരിന്ത്യർ 12: 9, യോഹന്നാൻ 9:13, റോമർ 5:35, ലൂക്കോസ് 14:12-14,മർക്കോസ് 1: 40-45, ലൂക്കോസ് 14: 12-13, ഗലാത്യർ 6:2, റോമർ 8:28, മത്തായി 8:5-13, ലൂക്കോസ് 14: 13-14, മത്തായി 15:31, ഫിലിപ്പിയർ 2:34, മാർക്ക് 2:1-12, മത്തായി 25:40, മത്തായി 18:45,1 കൊരിന്ത്യർ 12:18-26, മത്തായി 26:47-54, ഫിലിപ്പിയർ 2:38, റോമർ 12:38, മത്തായി 10:40-42, എഫെസ്യർ 4:15-16, റോമർ 13:7. നാൻസി എൽ. ഐസ്ലാന്റിന്റെ "ദി ഡിസേബിൾഡ് ഗോഡ്" എന്ന പുസ്തകത്തിൽ സഭയിലും സമൂഹത്തിലും ഭിന്നശേഷിക്കാരുടെ മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ചരിത്രം എടുത്തുകാണിക്കുന്നു. വികലാംഗനായ ദൈവത്തിന്റെ വിമോചന സാന്നിധ്യം പ്രഖ്യാപിച്ചുകൊണ്ട്, ക്രിസ്റ്റോളജിയും സാമൂഹിക മാറ്റവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തിന്റെ സുപ്രധാന പ്രാധാന്യം രചയിതാവ് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. മനുഷ്യാവകാശ പ്രത്യയശാസ്ത്രങ്ങളുമായി സഹകരിക്കുന്ന ഒരു ഭിന്നശേഷി വിമോചന ദൈവശാസ്ത്രത്തെക്കുറിച്ച് ദൈവശാസ്ത്ര വൃത്തങ്ങളിൽ ചർച്ചകൾ നടക്കുന്നുണ്ട്. ഒരാളുടെ വംശം, മതം, ബലഹീനത എന്നിവ കണക്കിലെടുക്കാതെ ഓരോ വ്യക്തിയുടെയും അന്തർലീനമായ അന്തസ്സ് തിരിച്ചറിയാൻ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്ന ഈ ദൈവശാസ്ത്രം ഭിന്നശേഷിക്കെതിരായ വിവേചനത്തെ വിമർശിക്കുകയും സാമൂഹിക ഉൾക്കൊള്ളലിന്റെ നവ രൂപങ്ങൾക്ക് പ്രാധാന്യം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. വികലാംഗനായ ദൈവം ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ "മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ചരിത്രത്തിന്റെ" ഭാഗമാണ്, കാരണം ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ ക്രിസ്തുവിനെ കൈകളും കാലുകളും വശങ്ങളും

അഗാധമായ ശാരീരിക വൈകല്യത്തിന്റെ അടയാളങ്ങൾ വഹിക്കുന്ന ഒരു ദൈവമായി അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്നു. യേശു വികലാംഗനായ ദൈവത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുകയും വൈകല്യത്തിന്റെ അനുഭവങ്ങളുമായി ദൈവികത (അതുപോലെ മാനവികത) പൂർണമായും പൊരുത്തപ്പെടുന്നുവെന്ന് കാണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. തകർന്നതും വൈകല്യമുള്ളതുമായ ശരീരത്തിലൂടെ ദൈവത്തെ കാണുന്നത് ക്രിസ്തുദൗത്യത്തിന്റെ ഭാഗമായി കാണണമെന്നും ഈ പുസ്തകം പറയുന്നു[19].

യേശുവിലൂടെ ഒരു പുതിയ മാതൃകയും ഭിന്നശേഷിയെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു പുതിയ വീക്ഷണവുമാണ് പുതിയനിയമത്തിലൂടെ വിനിമയം ചെയ്യപ്പെടുന്നത്. തന്റെ ശുശ്രൂഷയിലുടനീളം, ഭിന്നശേഷിക്കാരോട് ഇടപഴകാനും അവരുടെ ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റുന്നതിനായി അവർക്ക് ഒരു വിമോചന സുവിശേഷമായും സ്നേഹസേവനമായും യേശു മാറുന്നു. പുതിയനിയമത്തിൽ ഭിന്നശേഷിയെക്കുറിച്ചുള്ള ആശയപ്രപഞ്ചത്തിൽ, "വൈകല്യം മറികടക്കാൻ കഴിയുന്ന ഒരു വെല്ലുവിളിയായാണ്; പ്രതിസന്ധിയല്ല" എന്ന സന്ദേശമുണ്ട്. തന്റെ ശുശ്രൂഷയിൽ, ക്രിസ്തു ഭിന്നശേഷിക്കാരോട് പെരുമാറുന്ന രീതിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഒരു മാതൃകാപരമായ മാറ്റം പുതിയനിയമത്തിലുണ്ട്. യേശു ഒരു മാതൃകയായി ഭിന്നശേഷിക്കാരും അല്ലാത്തവരും തമ്മിലുള്ള വിടവുകൾ ഇല്ലാതാക്കുന്നു, എല്ലാവരും തുല്യ പരിഗണന അർഹിക്കുന്ന ദൈവമക്കളാണെന്ന് ജീവിതത്തിലൂടെ കാണിച്ചുതരുന്നു. മനുഷ്യന്റെ ബലഹീനത മനസിലാക്കുകയും അവരുടെ ഭിന്നശേഷിയുമായി ബന്ധപ്പെടുകയും ആ വേദനയെ തിരിച്ചറിയുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു ദൈവത്തെയാണ് പുതിയ നിയമ ദൈവശാസ്ത്രത്തിൽ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഭിന്നശേഷി അവസ്ഥകൾ ഈ ലോകത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്, വരാനിരിക്കുന്ന ലോകമല്ല. വരാനിരിക്കുന്ന ലോകമാണ് ശാശ്വതം; ഇത് താൽക്കാലികം. യേശു ഭിന്നശേഷിക്കാരെ പൂർണ്ണമായും ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. പുതിയനിയമ ക്രിസ്തു വിപ്ലവകരമായ ആശയങ്ങളിലൂടെ സമൂഹം ഒഴിവാക്കിയവരിലൂടെ അവരിലൊരാളാവുകയും പാർശ്വവല്ക്കരിക്കപ്പെട്ടവരെ ചേർത്തുനിർത്തുകയും ചെയ്തു. ഭിന്നശേഷിക്കാരോട് അന്തസ്സോടെയും ബഹുമാനത്തോടെയും പെരുമാറുന്നതുൾപ്പെടെയുള്ള ദൈവികവും ധാർമ്മികവുമായ ജീവിതത്തിനുള്ള ഒരു മാതൃകയാണ് യേശുവിന്റെ ജീവിതം നൽകുന്നത്.

ബൈബിളിലെ ഭിന്നശേഷി വിനിമയങ്ങൾ പാപ ശാപവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എങ്കിലും പുതിയനിയമ കേന്ദ്രമായ യേശുക്രിസ്തു മനുഷ്യരുടെ വൈകല്യത്തിലും പരിമിതികളിലും പങ്കുചേരുന്നു, അവരിൽ ഒരാളാകുന്നു. ഭിന്നശേഷിക്കാരോടുള്ള സമൂഹത്തിന്റെ മനോഭാവവും സമീപനവും ഇനിയും മാറേണ്ടതുണ്ട്. മാനസികവും സാംസ്കാരികവും മതപരവുമായ സ്വാധീനം ഭിന്നശേഷിക്കാരോടുള്ള വിവേചനത്തിന് കാരണമാണ്. ഇവർ "വ്യത്യസ്തരാണ്" എന്ന മുന്നറിവാണ് അവർക്കെതിരായ വിവേചനത്തിലേക്ക് സമൂഹത്തെ നയിക്കുന്നത്. മൂല്യാധിഷ്ഠിത അറിവ്, അന്വേഷണം, സമാനഭാവം, ബഹുസ്വരത, പക്ഷപാത മുൻവിധികളിൽ നിന്നും മോചിപ്പിക്കൽ, വിവേചനം തടയുന്നതിനുള്ള സാമൂഹിക പ്രതിബദ്ധത, തുടങ്ങിയ പാഠങ്ങൾ ഭിന്നശേഷിക്കാരുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് നവസമൂഹം രൂപപ്പെടുത്തിയെടുക്കേണ്ടതുണ്ട്. സാമൂഹിക ഏകീകരണം ഉറപ്പുവരുത്തുന്നതിന് നമുക്കും ഉത്തരവാദിത്തമുണ്ട്.

ബൈബിളിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ഭിന്നശേഷിക്കാരെ സമുദായങ്ങൾക്കുള്ളിൽ പരിഗണിക്കുന്ന രീതി, അവരുടെ വിശ്വാസങ്ങൾ, വൈകല്യവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സാമൂഹ്യകാര്യങ്ങളിൽ അവരുടെ ഇടപെടലുകൾ എല്ലാം തന്നെ പഴയനിയമ പുസ്തകത്തിൽ വ്യക്തമായി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

ISSN: 2582 - 2594

ഈ കാരണങ്ങൾ പാപത്തിനുള്ള ശിക്ഷ, അനുസരണക്കേടിനുള്ള ദൈവകോപം, ശാപം, അവിശ്വാസത്തിന്റെയും അജ്ഞതയുടെയും ഫലം എന്നൊക്കെ വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെട്ടവയാണ്. പഴയനിയമ സാമൂഹിക, സാമ്പത്തിക, രാഷ്ട്രീയ, മത ജീവിതത്തിൽ ഭിന്നശേഷിക്കാർ പാർശ്വവൽക്കരിക്കപ്പെടുന്നതും ഇത്തരം പ്രശ്നങ്ങളിൽ നിന്ന് വിമോചനപരവും സമഗ്രവുമായ സമീപനം സ്വീകരിക്കുന്നതുമായ കാഴ്ചപ്പാടുകൾ ഇടകലർന്നു കാണപ്പെടുന്നുണ്ട്. പഴയനിയമ ദൈവമായ യഹോവയിൽ നിന്ന് യേശുവിലേക്കുള്ള ദൂരത്തിൽ ഭിന്നശേഷി യുക്തിപൂർവവും വ്യവസ്ഥാപിതവുമായി വിനിമയം ചെയ്യപ്പെടുന്നുണ്ട്.

"നമ്മൾ ചെയ്തുകൂട്ടുന്ന പാപങ്ങൾ നമ്മുടെ തലമുറകൾ ആയിരിക്കും അനുഭവിക്കുക" എന്ന കടുവയിലെ സംഭാഷണവിവാദം ക്രൈസ്തവദൈവശാസ്ത്ര സ്വാധീനത്തെ അവഗണിച്ച് മുന്നോട്ട് പോവുക അസാധ്യമാണ്. കമ്പോളവിജയം ലക്ഷ്യമാക്കി മാത്രമാണ് കടുവ പോലുള്ള സിനിമകൾ വാർപ്പുമാതൃകകളെ സൃഷ്ടിക്കുന്നത്. മഹാഭാരതത്തിൽ കുരുടനായ ധൃതരാഷ്ട്രർക്ക് രാജ്യം നഷ്ടപ്പെടുന്നതും അത്തരം ബോധത്തെ ഉൾക്കൊണ്ടുകൊണ്ട് ബാഹുബലിയെന്ന സിനിമ വന്നതും ഇതേ മാതൃകയ്ക്കുദാഹരണമാണ്. കയ്യില്ലാത്തതിനാൽ സിംഹാസനം വിലക്കപ്പെടുന്നു.

സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്ന സംഭാഷണങ്ങൾക്ക് നമ്മുടെ ഭാഷാ-സംസ്കാരങ്ങളെ അടയാളപ്പെടുത്തുന്ന കണ്ണികളുണ്ടാവാം. കടുവയിലെ തിരക്കഥാ സംഭാഷണങ്ങൾക്കുള്ളിൽ വന്ന ഭിന്നശേഷി വ്യവഹാരങ്ങൾക്കുത്തരം തേടേണ്ടത് ക്രൈസ്തവദൈവശാസ്ത്രമായ ബൈബിളിലെ പഴയനിയമ വ്യവസ്ഥിതികളുമായി ചേർന്നുനിന്നാണ്. പൊതുബോധത്തിൽ ഉൾച്ചേർക്കലുകൾക്കു താല്പര്യമില്ലാത്ത വ്യക്ത്യാധിഷ്ഠിത ഭിന്നശേഷിനിർമ്മിതികൾ ഇനിയും ഉണ്ടാകാം. കാരണം അത്രയധികം ധാരണാപ്പിശകുകൾ സമൂഹസൃഷ്ടിയിലുണ്ട്. ശാരീരിക മാനസികശേഷിയുടെ പേരിൽ സമൂഹം മാറ്റിനിർത്തിയ ഒട്ടനവധി കഥാപാത്രങ്ങൾ മലയാളസിനിമയിൽ കാഴ്ചകളാകുന്നുണ്ട്. പരിഹാസ കഥാപാത്രങ്ങളായി മാത്രം ജീവിക്കാൻ ശീലിച്ചവർ. കടുവക്കു മുൻപും ഭിന്നശേഷി വിരുദ്ധ പരാമർശം ഉണ്ടായിരുന്നു. നാളിതുവരെ പുറത്തിറങ്ങിയ മലയാള ചലനചിത്രങ്ങളിൽ ഉൾച്ചേർന്നുപോയ ഭിന്നശേഷി സങ്കല്പനങ്ങൾ മലയാളിയുടെ പൊതുബോധത്തിലെ ധാരണാപിശകായിരുന്നു. ശരീരത്തിനുമേൽ ഭാഷ സൃഷ്ടിച്ചുവെച്ചിരുന്ന പൊരുളുകളിൽ മലയാളവും മലയാളിയും കടുവാക്കാലം വരെ മൗനമായിരുന്നു. ഭിന്നശേഷിയെക്കുറിച്ച് "കടുവ"യിലെ സംഭാഷണം ഭിന്നശേഷി അവകാശ നിയമം തൊണ്ണൂറ്റിരണ്ടാം വകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യമാണെന്നു കാണിച്ച് പരിവാർ കേരള എന്ന ഭിന്നശേഷി സംഘടന സംസ്ഥാന ഭിന്നശേഷി കമ്മീഷണർക്ക് പരാതി നൽകുമ്പോൾ മാത്രം ചർച്ച ചെയ്യപ്പെടേണ്ട വിഷയമല്ലിത്. സാമൂഹ്യവത്കരണ പ്രക്രിയയായ വിദ്യാഭ്യാസത്തിലൂടെ മാത്രമേ സമകാല മനോഭാവത്തിന് മാറ്റം വരുത്താൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. ശാരീരിക-മാനസിക ക്ഷമതയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടവരെ ചേർത്തുനിർത്താനുള്ള പാഠങ്ങൾ പ്രൈമറി സ്കൂൾതലം മുതൽ ആരംഭിക്കണം. കാഴ്ചപ്പാടുകൾ മാറേണ്ടതുണ്ട്, മാറ്റേണ്ടതുണ്ട്.

ഗ്രന്ഥസൂചി / അവലംബം

1. R.S. Pandey, Lal Advani, 1995, "Perspective in disability and rehabilitation", Vikas Publishing House, Delhi. p.11.
2. നാരായണൻ പി കെ, 2014, "മനസും ശരീരശാസ്ത്രവും" ചിന്ത പബ്ലിക്കേഷൻസ്, തിരുവനന്തപുരം, പു.71

3. Cf. J.L. Illanes, Gran Enciclopedia Rialp, s.v. “Teología,” 22:233
4. Zondervan Handbook to the History of Christianity, Edited by Jonathan Hill - "A Christian Philosophy: Origen", article by John Mcguckin P. 67
5. Bazán, Bernardo C., 1997, “The Human Soul: Form and Substance? Thomas Aquinas’s Critique of Eclectic Aristotelianism”, Archives d’histoire doctrinale et littéraire du moyen âge, p. 64
6. McCallum, James Ramsay, 1948, Abelard’s Christian Theology, Oxford: Blackwell, (Includes substantial selections from Abelard’s Theologia christiana.)
7. അശോക് ഡിക്രൂസ് (ഡോ.), 2021, “ഗവേഷണവും പ്രസിദ്ധീകരണ നൈതികതയും”, ആത്മ ബുക്സ്, കോഴിക്കോട്, പുറം 19
8. Beagon, Philip, 1995, "The Cappadocian Fathers, Women, and Ecclesiastical Politics", Vigiliae Christianae, Brill, 49 (2): 165–166,
9. Basil the Great.., 1951, Letters 1-185. Translated by Sr. A.C. Way. Fathers of the Church, Vol. 13
10. ജേക്കബ് തോമസ് റ്റി (ഡോ.), 2018, “ആധുനിക ദൈവശാസ്ത്ര ധാരകൾ” റ്റി എൽ സി തിരുവല്ല, പു.141
11. ജോൺ ഈ.സി. (ഡോ), 2014, “വേദപുസ്തക ഭാഷ്യം”, ദൈവശാസ്ത്ര സാഹിത്യ സമിതി, തിരുവല്ല, പു.3
12. https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC5419007
13. ഡോ.ജുബിൻ മറ്റപ്പള്ളിൽ, 2020, “ഭിന്നശേഷിയുടെ ദൃശ്യതലങ്ങൾ ചിത്ര ശില്പങ്ങളിൽ”, ഡോ. ഷീബ കുര്യൻ (എഡി.), ഭാഷാസാഹിതി. മലയാളവിഭാഗം, കേരളസർവകലാശാല, തിരുവനന്തപുരം പു. 278
14. ശ്രീകണ്ഠേശ്വരംപത്മനാഭപിള്ള, 2013(1923), “ശബ്ദതാരാവലി”, എൻ.ബി.എസ്സ്, കോട്ടയം
15. https://www.newindianexpress.com/cities/kochi/2018/ mar/21/all-you-need-to-know-about-down-syndrome-1790068.html
16. ജേക്കബ് തോമസ് റ്റി (ഡോ.), 2018, “ആധുനിക ദൈവശാസ്ത്ര ധാരകൾ” റ്റി എൽ സി തിരുവല്ല, പു.116
17. സന്തോഷ് മാനിച്ചേരി, 2012, "ശരീരി", സൈകതം ബുക്സ്,കോതമംഗലം, പു. 9
18. ഭരതൻ, കെ.എം. (ഡോ), 2014, “സംസ്കാരം സമൂഹം നാഗരികത” സൈൻ ബുക്സ് തിരുവനന്തപുരം, പു. 20
19. വർഗീസ്, ടി ലിജു, 2020, “ദൈവശാസ്ത്രത്തിലെ ഭിന്നശേഷിവിനിമയങ്ങൾ”, ഡോ. ഷീബ കുര്യൻ (എഡി.), ഭാഷാസാഹിതി, മലയാളവിഭാഗം, കേരളസർവകലാശാല, തിരുവനന്തപുരം പു. 116

●Disabled persons in India : A statistical profile 2016 New Delhi Ministry of statistics and programme implementation, Government of India,2017

●https://www.firstchurchberkeley.org/wp-ontent/uploads/2021/04/21206.Eiesland-Disabled-God.pdf

●NL EIESLAND, (1994) The Disabled God: Toward a Libratory Theology of Disability Abingdon Press

 ISSN: 2582 - 2594